



Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU MÄÄRUS (seitsmes koda)

4. juuni 2012*

Tühistamishagi — Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootide tasuta eraldamine alates 2013. aastast — Komisjoni otsus, millega määratakse kindlaks tootepõhised võrdlusalused, mida kohaldatakse eraldatavate saastekvootide arvutamisel — ELTL artikli 263 neljas lõik — Isikliku puutumuse puudumine — Rakendusmeetmeid sisaldav üldkohaldatav akt — Vastuvõetamatus

Kohtuasjas T-381/11,

Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL, asukoht Luxembourg (Luksemburg), esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja C. Dittrich,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Wilms, K. Herrmann ja K. Mifsud-Bonnici,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus 2011/278/EÜ, millega kehtestatakse üleminekueeskirjad kogu liidule seoses saastekvootide tasuta eraldamisega ühtlustatud viisil vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artiklile 10a (ELT L 130, lk 1),

ÜLDKOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja esimees A. Dittrich (ettekandja), kohtunikud I. Wiszniewska-Białecka ja M. Prek,

kohtusekretär: E. Coulon,

on andnud järgmise

määruse

Vaidluse taust

- 1 Hageja, Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie Eurofer ASBL (edaspidi „Eurofer“) on kutseliit, kes vastavalt oma põhikirjale esindab Euroopa terasetööstuse huve. Toormalmi ja terase tootmiseks käitavad Euroferi liikmed kõrgahje ja terasetehaseid. Kõnealune tootmine tekitab kütuse heitgaase.

* Kohtumenetluse keel: saksa.

- 2 Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid 13. oktoobril 2003 vastu direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631, parandus ELT L 199, lk 76), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiviga 2009/29/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi (ELT L 140, lk 63) (edaspidi „direktiiv 2003/87”). Nimetatud kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem loodi kõnealuste heidete vähendamiseks Euroopa Liidus. Direktiivi 2003/87 artikli 2 lõike 1 ning I ja II lisa kohaselt kuuluvad Euroferi liikmete käitised nimetatud direktiivi kohaldamisalasse, mistõttu on nad kohustatud osalema saastekvootidega kauplemise süsteemis.
- 3 Direktiivi 2003/87 artikli 10a kohaselt võtab Euroopa Komisjon vastu kogu liidus kohaldatavad ja täielikult ühtlustatud rakendusmeetmed saastekvootide tasuta eraldamiseks ühtlustatud viisil. Selleks peab komisjon kindlaks määrama kõigi sektorite võrdlusalused ja võtma lähtepunktiks liidu sektori või allsektori 10% kõige tõhusama käitise keskmised näitajad ajavahemikul 2007–2008. Neist võrdlusalustest lähtudes arvutati iga asjaomase käitise osas välja talle alates 2013. aastast tasuta eraldatavate saastekvootide arv.
- 4 Direktiivi 2003/87 artikli 10a lõike 1 viienda lõigu ja artikli 10a lõike 2 esimese lõigu kohaselt konsulteerib komisjon konkreetsete sektorite ja allsektorite eelnevate võrdlusaluste määramise põhimõtete kindlaksmääramisel ja selleks, et määrata kindlaks konkreetsete sektorite või allsektorite eelnevate võrdlusaluste määramise põhimõtete kindlaksmääramise lähtepunkt asjaomaste sidusrühmadega, kaasa arvatud asjaomaste sektorite ja allsektorite esindajatega. Eurofer osales neis konsultatsioonides.
- 5 Komisjon võttis 27. aprillil 2011 vastu otsuse 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (ELT L 130, lk 1; edaspidi „vaidlustatud otsus”). Vaidlustatud otsuse artikli 2 kohaselt kohaldatakse seda direktiivi 2003/87 III peatükis käsitletud käitistele saastekvootide tasuta eraldamisele 2013. aastaga algavatel kauplemisperioodidel, kusjuures nimetatud direktiivi artikli 10c kohane erand tehakse üleminekuperioodil saastekvootide tasuta eraldamisele elektritootmise moderniseerimiseks. Vastavalt vaidlustatud otsuse põhjendusele 1 tuleks eraldatavad saastekvoodid kindlaks määrata enne kauplemisperioodi, et tagada turu nõuetekohane toimimine. Vaidlustatud otsuse I lisas määras komisjon kindlaks tootepõhised võrdlusalused. Tootele „kuummetall” määras ta võrdlusaluse väärtuseks 1,328 saastekvooti tonni kohta.

Menetlus ja poolte nõuded

- 6 Eurofer esitas käsitletava hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 21. juulil 2011.
- 7 Samal päeval Üldkohtu kantseleisse saabunud dokumendiga esitas Eurofer ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles ta palus sisuliselt, et Üldkohtu president peataks vaidlustatud otsuse kohaldamise.
- 8 Samuti 21. juulil 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud eraldi dokumendiga esitas Eurofer taotluse, et Üldkohus lahendaks käsitletava kohtuasja vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 76a kiirendatud menetluses. Komisjon esitas 8. augustil 2011 oma märkused kiirendatud menetluse taotluse kohta.
- 9 Komisjon esitas 7. septembril 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud eraldi dokumendiga kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel vastuvõetamatus vastuväite.
- 10 Üldkohus (seitsmes koda) jättis 14. septembri 2011. aasta otsusega kiirendatud menetluse taotluse rahuldamata.

- 11 Üldkohtu presidendi 15. septembri 2011. aasta määrusega kohtuasjas T-381/11 R: Eurofer *vs.* komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) jäeti ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata ning määrati, et kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.
- 12 Eurofer esitas 30. septembril 2011 oma märkused vastuvõetamatuse vastuväite kohta.
- 13 Rauasulamite Euroopa tootjate ühing Euroalliages esitas 28. oktoobril 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud kirjaga avalduse menetlusse astumiseks Euroferi nõuete toetuseks.
- 14 Eurofer palub oma hagiavalduses Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 15 Komisjon palub oma vastuvõetamatuse vastuväites Üldkohtul:
- jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
 - mõista kohtukulud välja Euroferilt.
- 16 Eurofer palub oma märkustes vastuvõetamatuse vastuväite kohta Üldkohtul:
- jätta vastuvõetamatuse vastuväide rahuldamata;
 - teise võimalusena liita vastuvõetamatuse vastuväide põhikohtuasjaga.

Õiguslik käsitlus

- 17 Kodukorra artikli 114 lõigete 1 ja 4 alusel võib Üldkohus, kui pool seda taotleb, otsustada vastuvõetamatuse küsimuse ilma asja sisuliselt arutamata. Vastavalt sama artikli lõikele 3 on taotluse edasine menetlus suuline, kui Üldkohus ei otsusta teisiti. Üldkohus leiab, et käesolevas asjas piisab kohtutoimiku dokumentidest ning vajadus suulise menetluse avamiseks puudub.
- 18 Kuna Eurofer on ühendus, kes esindab Euroopa terasetööstuse huve, saab ta vastavalt kohtupraktikale põhimõtteliselt esitada tühistamishagi üksnes siis, kui ettevõtjad, keda ta esindab, või mõned nende hulgast, võivad ka individuaalselt hagi esitada või kui ühendus võib viidata isiklikule huvile hagi esitada (vt Euroopa Kohtu 22. juuni 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-182/03 ja C-217/03: Belgia ja Forum 187 *vs.* komisjon, EKL 2006, lk I-5479, punkt 56 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 19 Eurofer põhjendab seda, et hagi on vastuvõetav tulenevalt sellest, et tal on isiklik huvi hagi esitada, asjaoluga, et ta osales direktiivi 2003/87 artikli 10a lõike 1 viiendas lõigus ja artikli 10a lõike 2 esimeses lõigus nimetatud konsultatsioonimenetluses.
- 20 Selles osas tuleb esiteks märkida, et direktiivi 2003/87 artikli 10a lõike 1 viienda lõigu kohaselt pidi komisjon konkreetsete sektorite ja allsektorite eelnevate võrdlusaluste määramise põhimõtete kindlaksmääramisel konsulteerima asjaomaste sidusrühmadega, kaasa arvatud asjaomaste sektorite ja allsektorite esindajatega. Lisaks pidi nimetatud direktiivi artikli 10a lõike 2 esimese lõigu kohaselt komisjon konsulteerima asjaomaste sidusrühmadega, kaasa arvatud asjaomaste sektorite ja allsektorite esindajatega, et kindlaks määrata liidu sektori või allsektori 10% kõige tõhusama käitise keskmised näitajad ajavahemikul 2007–2008, mis on lähtepunktiks asjaomaste sektorite ja allsektorite võrdlusaluste määramise põhimõtete määratlemisel. Sellest tuleneb, et asjaomased sidusrühmad asjaomaste sätete tähenduses on nagu Euroferi liikmed nende käitiste käitajad, mida puudutab nimetatud võrdlusaluste määramine. Seega pidi komisjon vaidlustatud otsuse I lisas tootepõhiseid võrdlusaluseid määramas konsulteerima eespool nimetatud põhimõtete osas Euroferi liikmetega enne selle otsuse vastuvõtmist. Järelikult oli Euroferil õigus konsultatsioonideks üksnes oma liikmete huvide esindamiseks.

- 21 Teiseks tuleb meenutada, et Eurofer kinnitas, et ta osales neis konsultatsioonides oma liikmete huvides kui sidusrühm, mis esindab terasettevtõtjate huve. Ta andis konsultatsioonimenetluse käigus edasi oma liikmete seisukohad ja arvamused, mille kohaselt tema väitel mõjutab nimetatud liikmeid tõsiselt kuummetallile tootepõhise võrdlusaluse määramine. Viidates oma osalemisele konsultatsioonimenetluses, ei tugine Eurofer sisuliselt mitte isiklikule huvile, vaid oma liikmete huvidele.
- 22 Kolmandaks tuleb esile tuua, et käesolev juhtum eristub neist juhtudest, milles liidu kohus asus tühistamishagi lahendamisel seisukohale, et mõjutatud on ettevõtteid või organisatsioone esindava ühenduse isiklikku huvi. Erinevalt kohtuasjadest, milles tehti Euroopa Kohtu 2. veebruari 1988. aasta otsus liidetud kohtuasjades 67/85, 68/85 ja 70/85: Kwekerij van der Kooy jt vs. komisjon (EKL 1988, lk 219, punktid 20–24) ja 24. märtsi 1993. aasta otsus kohtuasjas C-313/90: CIREFS jt vs. komisjon (EKL 1993, lk I-1125, punktid 29 ja 30), ei ole Eurofer suutnud tõendada, et ta oleks käesoleval juhul menetluse käigus, milles võeti vastu vaidlustatud otsus, aktiivselt osalenud läbirääkimistes komisjoniga. Lisaks ei ole käesoleval juhul erinevalt kohtuasjast, milles tehti Euroopa Kohtu 5. mai 2009. aasta määrus C-355/08 P: WWF-UK vs. nõukogu (kohtulahendite kogumikus ei avaldata), eespool punktis 19 viidatud sätetes Euroferi nimeliselt mainitud.
- 23 Seega ei saa Eurofer eespool punktis 19 nimetatud sätetele viidates tugineda isiklikule huvile, vaid üksnes oma liikmete huvidele, millele ta pealegi on juba viidanud konsultatsioonimenetluses.
- 24 Järelikult on Euroferi hagi isikliku huvi puudumise tõttu vastuvõetav üksnes juhul, kui ta liikmetel või mõnel liikmel on individuaalne kaebeõigus.
- 25 ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt võib iga füüsiline või juriidiline isik esimeses ja teises lõigus sätestatud tingimustel esitada hagi temale adresseeritud või teda otseselt ja isiklikult puudutava akti vastu ning üldkohaldatava akti vastu, mis puudutab teda otseselt ega sisalda rakendusmeetmeid.
- 26 Käesolevas asjas ei ole vaidlust selles, et vaidlustatud otsus oli adresseeritud liikmesriikidele, nagu on märgitud selle otsuse punktis 25. Eurofer ja tema liikmed ei ole seega selle akti adressaadid. Sellises olukorras saab Eurofer ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel esitada selle akti peale tühistamishagi üksnes juhul, kui see akt puudutab tema liikmeid otseselt ja isiklikult või kui vaidlustatud otsus on üldkohaldatav akt, mis neid otseselt puudutab ega sisalda rakendusmeetmeid.
- 27 Komisjon põhjendab oma nõudeid kolme asja läbivaatamist takistava asjaoluga, mis puudutavad esiteks Euroferi kaebeõiguse puudumist, kuna ta liikmetel ei ole otsest ja isiklikku puutumust; teiseks asjaoluga, et vaidlustatud otsus ei ole üldkohaldatav akt, mis puudutab otseselt Euroferi liikmeid ega sisalda rakendusmeetmeid ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses; ning kolmandaks sellega, et Euroferil puudub põhjendatud huvi, kuna vaidlustatud otsuse tühistamine ei saa talle kasu tuua.

Esimene asja läbivaatamist takistav asjaolu, mis puudutab kaebeõiguse puudumist, kuna Euroferi liikmetel ei ole otsest ja isiklikku puutumust

- 28 Komisjon on sisuliselt esile toonud, et Euroferil ei ole kaebeõigust, kuna vaidlustatud otsus ei puuduta otseselt ega isiklikult tema liikmeid.
- 29 Küsimuse osas, kas vaidlustatud otsus puudutab Euroferi liikmeid isiklikult, tuleb kõigepealt märkida, et see otsus kujutab endast üldakti, mida kohaldatakse objektiivselt määratletud olukordades ja mis toob kaasa õiguslikke tagajärgi üldiselt ja abstraktsel viisil määratletud isikute ringile. Vaidlustatud otsuse artikli 2 kohaselt kohaldatakse seda direktiivi 2003/87 III peatükis käsitletud käitistele saastekvootide tasuta eraldamisele 2013. aastaga algavatel kauplemisperioodidel, kusjuures nimetatud direktiivi artikli 10c kohane erand tehakse üleminekuperioodil saastekvootide tasuta eraldamisele elektritootmise moderniseerimiseks. Vaidlustatud otsus puudutab seega üldiselt ja abstraktselt nende käitiste kõiki käitajaid, kes samamoodi kui Euroferi liikmed on direktiivi 2003/87 artikli 2 lõike 1 ning I ja II lisa alusel kohustatud osalema saastekvootidega kauplemise süsteemis vaidlustatud otsuses ja nimetatud direktiivis sätestatud eeskirjade kohaselt.

- 30 Sellegipooldest ei ole välistatud, et teatud asjaoludel võivad üldakti sätted puudutada füüsilisi või juriidilisi isikuid isiklikult, olles nende suhtes seega oma olemuselt otsus. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt saab muu füüsiline või juriidiline isik kui akti adressaat väita, et see puudutab teda isiklikult ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, ainult siis, kui see mõjutab teda mingi talle omase tunnuse või teda iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristab, ning seega individualiseerib ta sarnaselt otsuse adressaadiga (Euroopa Kohtu 15. juuli 1963. aasta otsus kohtuasjas 25/62: Plaumann vs. komisjon, EKL 1963, lk 197, 223; 25. juuli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-50/00 P: Unión de Pequeños Agricultores vs. nõukogu, EKL 2002, lk I-6677, punkt 36, ja 1. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-263/02 P: komisjon vs. Jégo-Quéré, EKL 2004, lk I-3425, punkt 45).
- 31 Samas ei individualiseeri Euroferi liikmed asjaolu, et nad on direktiivi 2003/87 III peatükis osutatud käitiste käitajad, kuna eespool punktis 29 esitatud vaidlustatud otsuse sätetest tulenevalt puudutab see otsus neid sarnaselt kõigi teiste ettevõtjatega, kes on tegelikult või potentsiaalselt samasuguses olukorras, üksnes seetõttu, et neile omase objektiivse tunnuse tõttu on nad nende käitiste käitajad.
- 32 Eurofer kinnitab, et vaidlustatud otsus puudutab tema liikmeid isiklikult direktiivi 2003/87 artikli 10a lõike 1 viiendas lõigus ja artikli 10a lõike 2 esimeses lõigus sätestatud menetluslike tagatiste tõttu. Nimetatud sätete kohaselt on komisjon kohustatud konsulteerima asjaomaste sidusrühmadega konkreetsete sektorite ja allsektorite eelnevate võrdlusaluste määramise põhimõtete kindlaksmääramisel. Nende konsultatsioonideta ei oleks komisjonil olnud vajalikke andmeid ega oleks olnud tagatud proportsionaalsuse põhimõtte järgimine. Nende sätete kohaselt peab komisjon tutvuma asjaomaste sidusrühmade seisukohtadega ja neid kaaluma. Igal juhul eristab Euroferi liikmeid kõigist teistest isikutest nendel konsultatsioonidel osalemine.
- 33 Seega tuleb hinnata, kas vaidlustatud otsus puudutab Euroferi liikmeid isiklikult eespool punktis 32 viidatud menetlusnormidest lähtudes.
- 34 Kohtupraktika kohaselt võib asjaolu, et isik osaleb liidu akti vastuvõtmisele eelnenud menetluses, teda asjaomase akti suhtes individualiseerida üksnes juhul, kui selle isiku kasuks on liidu õigusnormides ette nähtud menetluslikud tagatised. Seega, kui liidu õigusnorm kohustab otsuse vastuvõtmisel järgima menetlust, mille raames isik võib tugineda võimalikele õigustele, sealhulgas õigusele olla ära kuulatud, individualiseerib sellele isikule antud eriline õiguslik olukord teda ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses (vt Euroopa Kohtu 16. septembri 2005. aasta määrus kohtuasjas C-342/04 P: Schmoldt jt vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 39 ja 40 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 35 Ometi tuleb tähele panna, et nimetatud menetluslikku õigust omav isik või üksus ei saa põhimõtteliselt üksnes tulenevalt sellest, et tal on mõni neist menetluslikust tagatisest, esitada hagi liidu õigusakti peale, et vaidlustada selle sisulist õiguspärasust. Nimelt sõltub isiku õiguse ulatus vaidlustada liidu õigusakti talle liidu õigusega tema õigustatud huvide kaitseks antud juriidilisest staatusest (vt eespool punktis 22 viidatud kohtumäärus WWF-UK vs. nõukogu, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 36 Nagu eespool punktis 20 on juba osundatud, tuleneb direktiivi 2003/87 artikli 10a lõike 1 viiendast lõigust ja artikli 10a lõike 2 esimesest lõigust, et Euroferi liikmetel kui asjaomastel sidusrühmadel nimetatud sätete tähenduses on õigus sellele, et komisjon nad ära kuulab, ning et komisjon pidi nendega enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist nimetatud sätetes esitatud põhimõtete osas konsulteerima.
- 37 Nimetatud õigusest olla ära kuulatud ei teki siiski komisjonile kohustust viia ellu Euroferi poolt oma liikmete eest esitatud märkustes tehtud ettepanekuid. Nimelt ei saa samastada kohustust konsulteerida Euroferi liikmetega kohustusega järgida nende esitatud ettepanekuid. Pealegi tuleneb asjaomastest õigusaktidest üksnes Euroferi liikmete õigus vaidlustada vaidlustatud otsuse sisuline kehtivus (vt selle kohta eespool punktis 22 viidatud kohtumäärus WWF-UK vs. nõukogu, punktid 45 ja 46).

- 38 Seega ei piisa üksnes sellest, kui liidu kohtus viidata menetluslikule tagatisele, et hagi oleks vastuvõetav osas, milles see põhineb materiaalõigusnormide rikkumist käsitlevatel väidetel (vt selle kohta eespool punktis 22 viidatud kohtumäärus WWF-UK vs. nõukogu, punkt 47, vt analoogia alusel Üldkohtu 11. jaanuari 2012. aasta määrus kohtuasjas T-58/10: Phoenix-Reisen ja DRV vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 33). Tegelikult ei puuduta Euroferi poolt vaidlustatud otsuse tühistamisnõude põhjenduseks esitatud väited konsulteerimiskohustuse väidetavat rikkumist. Ta väited puudutavad hoopis seda, et rikutud on direktiivi 2003/87 artiklit 10a sellega, et komisjon ei määranud kuummetallile tootepõhist võrdlusalust nõuetekohaselt, ning et vaidlustatud otsuses on rikutud põhjendamiskohustust ja proportsionaalsuse põhimõtet. Pealegi ei ole Eurofer vaidlustanud seda, et komisjon täitis oma konsulteerimiskohustust. Ta märkis nimelt, et ta andis oma liikmete huve esindava sidusrühmana konsultatsioonimenetlusest osa võttes selles menetluses edasi nende seisukohad ja arvamused.
- 39 Eeltoodust tulenevalt ja lähtudes sellest, et Eurofer ei taotle käesoleval juhul oma liikmete menetlusõiguste tagamist, vaid vaidlustab vaidlustatud otsuse sisulise õiguspärasuse, puudub Euroferi liikmetel isiklik puutumus ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses (vt selle kohta eespool punktis 22 viidatud kohtumäärus WWF-UK vs. nõukogu, punktid 48 ja 49).
- 40 Kuna Euroferi liikmete isikliku puutumuse tingimus ei ole täidetud ning ilma, et oleks seega vaja kontrollida, kas vaidlustatud otsus puudutab neid otseselt, tuleb asuda seisukohale, et Euroferil ei ole kaebeõigust, mis põhineks sellel, et ta liikmetel on otsene ja isiklik puutumus ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.

Teine vastuvõetamatuse vastuväide, mille kohaselt ei ole vaidlustatud otsus selline üldkohaldatav akt, mis puudutab otseselt Euroferi liikmeid ega sisalda rakendusmeetmeid

- 41 Komisjon väidab sisuliselt, et Euroferil ei ole ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel kaebeõigust, sest vaidlustatud otsus ei ole üldkohaldatav akt, mis puudutab Euroferi liikmeid otseselt ega sisalda rakendusmeetmeid.
- 42 Esiteks tuleb seoses küsimusega, kas vaidlustatud otsus on üldkohaldatav akt ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, meenutada, et üldkohaldatava akti mõistet tuleb selle sätte tähenduses mõista nii, et see hõlmab kõiki üldakte peale seadusandlike aktide.
- 43 Käesoleval juhul on vaidlustatud otsus üldkohaldatav akt, mida kohaldatakse objektiivselt määratletud olukordadele ning mis toob kaasa õiguslikke tagajärgi üldiselt ja abstraktsel viisil määratletud isikute ringile (vt eespool punkt 29).
- 44 Lisaks ei ole vaidlustatud otsus seadusandlik akt, sest seda ei võetud vastu ELTL artikli 289 lõigetes 1–3 ette nähtud seadusandlikus tavamenetluses ega seadusandlikus erimenetluses. Vaidlustatud otsus on tegelikult komisjoni õigusakt, mis võeti vastu direktiivi 2003/87 artikli 10a lõike 1 alusel.
- 45 Niisiis kujutab vaidlustatud otsus endast üldkohaldatavat akti ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.
- 46 Teiseks tuleb küsimuses, kas vaidlustatud otsus sisaldab ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses rakendusmeetmeid või mitte, märkida, et vaidlustatud otsuse artikli 1 kohaselt kehtestab see kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad direktiivi 2003/87 kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks alates 2013. aastast.
- 47 Esitatud küsimuse hindamiseks tuleb ennekõike uurida komisjoni ja liikmesriikide rolli ja pädevust selle korra raames, mis kehtestati direktiiviga 2003/87 ja vaidlustatud otsusega tasuta saastekvootide eraldamise kohta 2013. aastaga algavatel kauplemisperioodidel.

- 48 Kõigepealt tuleb meenutada, et direktiivi 2003/87 artikli 1 esimese lõigu kohaselt luuakse selle direktiiviga liidus kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, mille eesmärk on vähendada tulemuslikult ja majanduslikult tõhusalt kasvuhoonegaaside heitkoguseid. Sama artikli teises lõigus näeb direktiiv ette, et tuleb tõsta kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise taset, et aidata kaasa sellise vähendamise taseme saavutamisele, mis on teaduslikult vajalik tõsiste kliimamuutuste vältimiseks.
- 49 Selle eesmärgi saavutamiseks sätestab direktiivi 2003/87 artikli 9 esimene lõik, et alates 2013. aastast vähendatakse igal aastal eraldatavat liidu saastekvootide üldkogust lineaarselt, tehes arvutusi alates ajavahemiku 2008–2012 keskelt. Sama artikli teise lõigu kohaselt avaldab komisjon 30. juuniks 2010 aastaks 2013 ette nähtud liidu saastekvootide üldkoguse. Asjaomane üldkogus jagatakse direktiivi 2003/87 artiklites 10, 10a ja 10c esitatud korra kohaselt. Niisiis eraldatakse selle direktiivi artikli 10a ja vaidlustatud otsuse alusel osa saastekvootidest tasuta. Teine osa kvootidest eraldatakse tasuta vastavalt direktiivi artiklile 10c elektritootmise moderniseerimiseks. Kõik kvoodid, mida ei eraldata tasuta kooskõlas artiklitega 10a ja 10c, müüvad liikmesriigid selle direktiivi artikli 10 kohaselt 2013. aastast alates enampakkumisel.
- 50 Mis täpsemalt puudutab direktiivi 2003/87 artikli 10a ja vaidlustatud otsuse alusel saastekvootide tasuta eraldamise korda, siis iga liikmesriik teeb vaidlustatud otsuse artikli 5 lõike 1 alusel kindlaks kõik oma territooriumil asuvad käitised, kellel on õigus selle direktiivi artikli 10a kohaselt saada tasuta saastekvoote. Vastavalt vaidlustatud otsuse artikli 6 lõikele 1 jagavad liikmesriigid selles sättes määratletud tasuta saastekvootide saamise õigusega käitised nõuetekohaselt üheks või mitmeks käitiseosaks. Üheks selles artiklis nimetatud käitiseosa kategooriakas on tootepõhise võrdlusaluse käitiseosa. Vaidlustatud otsuse artikli 7 kohaselt koguvad liikmesriigid iga sellise käitise suhtes käitajalt võrdlusandmeid. Vaidlustatud otsuse artikli 9 lõike 1 alusel määravad liikmesriigid artikli 7 kohaselt kogutud andmete põhjal iga tegevkäitise varasemad tootmistasemed võrdlusperioodiks 1. jaanuarist 2005 kuni 31. detsembrini 2008, või kui need on siis kõrgemad, võrdlusperioodiks 1. jaanuarist 2009 kuni 31. detsembrini 2010. Vaidlustatud otsuse artikli 9 lõige 2 sätestab, et varasem tootepõhine tootmistase viitab iga toote puhul, millele on määratud I lisas osutatud tootepõhine võrdlusalus, selle toote mediaansele aastasele varasemale toodangule, mis toodeti asjaomasel käitises võrdlusperioodil.
- 51 Vaidlustatud otsuse artikli 10 lõike 1 kohaselt arvutavad liikmesriigid igaks aastaks selle otsuse artikli 7 kohaselt kogutud andmete põhjal selliste saastekvootide arvu, mis nimetatud artikli 10 lõigete 2–8 kohaselt eraldatakse tasuta igale liikmesriigi territooriumil asuvale tegevkäitisele alates 2013. aastast. Vaidlustatud otsuse artikli 10 lõike 2 punkt a sätestab, et kõnealuse arvutuse tegemiseks määravad liikmesriigid esiteks iga käitiseosa jaoks eraldi antud aastaks eraldatava esialgse aastase tasuta saastekvootide arvu, mis saadakse vaidlustatud otsuse I lisas osutatud tootepõhise võrdlusaluse väärtuse korrutamisel asjaomase varasema tootepõhise tootmistasemega.
- 52 Direktiivi 2003/87 artikli 11 lõike 1 ja vaidlustatud otsuse artikli 15 lõike 1 kohaselt edastavad liikmesriigid komisjonile hiljemalt 30. septembriks 2011 nende territooriumil asuvate nimetatud direktiiviga hõlmatud käitiste loetelu, sealhulgas vastavalt vaidlustatud otsuse artiklile 5 kindlaks tehtud käitised. Käsitleva otsuse artikli 15 lõike 2 punkt e täpsustab selles osas, et iga käitiseosa kohta sisaldab nimetatud artikli lõikes 1 osutatud loetelu vastavalt vaidlustatud otsuse artikli 10 lõikele 2 määratud esialgset aastast tasuta saastekvootide arvu, mis eraldatakse ajavahemikuks 2013–2020. Nimetatud otsuse artikli 15 lõike 3 esimese lõigu kohaselt hindab komisjon iga käitise kuulumist loetelusse ja käitistele eraldatavaid esialgseid aastasi tasuta saastekvootide üldkoguseid.
- 53 Vastavalt vaidlustatud otsuse artikli 15 lõike 3 teisele lõigule määrab komisjon ühtse sektoriülese paranduskoeffitsiendi, mida kohaldatakse direktiivi 2003/87 artikli 10a lõike 5 kohaselt juhul, kui tasuta eraldatavate saastekvootide aastane maksimumkogus on piiratud.
- 54 Vaidlustatud otsuse artikli 15 lõige 4 sätestab, et kui komisjon ei lükka tagasi ühegi käitise kuulumist loetelusse ega käitisele eraldatavat esialgset aastast tasuta saastekvootide üldkogust, siis määravad liikmesriigid vaidlustatud otsuse artikli 10 lõike 9 kohaselt kindlaks ajavahemiku 2013–2020 igaks

- aastaks eraldatava lõpliku aastase tasuta saastekvootide üldkoguse. Viidatud sätte esimese lõigu alusel saadakse igale tegevkäitisele eraldatav lõplik aastane tasuta saastekvootide üldkogus esialgse aastase tasuta saastekvootide üldkoguse korrutamisel sektoriülese paranduskoefitsiendiga.
- 55 Lõpuks sätestab vaidlustatud otsuse artikli 15 lõige 5, et pärast seda, kui liikmesriigid on kõikide oma territooriumil asuvate tegevkäitiste lõpliku aastase tasuta saastekvootide koguse kindlaks määranud, esitavad liikmesriigid komisjonile loetelu ajavahemiku 2013–2020 lõplikest aastastest tasuta saastekvootide kogustest, mis on määratud vastavalt nimetatud otsuse artikli 10 lõikele 9.
- 56 Silmas pidades komisjoni ja liikmesriikide vastavat rolli ja pädevust ning direktiiviga 2003/87 ja vaidlustatud otsusega kehtestatud korra raames toimuva otsustusprotsessi neid eri etappe, mida on käsitletud eespool punktides 47–55, tuleb asuda seisukohale, et vaidlustatud otsus sisaldab rakendusmeetmeid ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.
- 57 Nimelt sisaldab vaidlustatud otsuse artikkel 15 rakendusmeetmeid, mis liikmesriigid ja komisjon peavad käsitletava otsuse alusel vastu võtma. Niisiis peavad liikmesriigid kõigepealt vastavalt direktiivi 2003/87 artikli 11 lõikele 1 ja vaidlustatud otsuse artikli 15 lõikele 1 esitama komisjonile nende territooriumil asuvate nimetatud direktiiviga hõlmatud käitiste loetelu, mis asjaomase otsuse artikli 15 lõike 2 punkti e kohaselt peab sisaldama vaidlustatud otsuse artikli 10 lõike 2 kohaselt määratud esialgset aastast tasuta saastekvootide arvu, mis eraldatakse ajavahemikuks 2013–2020. Teiseks peab komisjon asjaomase otsuse artikli 15 lõike 3 teise lõigu kohaselt määrama ühtse sektoriülese paranduskoefitsiendi. Kolmandaks, vaidlustatud otsuse artikli 15 lõikest 4 tuleneb, et komisjonil on õigus lükata tagasi käitise kuulumine loetelusse ja käitisele eraldatav esialgne aastane tasuta saastekvootide üldkogus. Neljandaks peavad liikmesriigid määrama vaidlustatud otsuse artikli 10 lõike 9 kohaselt kindlaks ajavahemiku 2013–2020 igaks aastaks eraldatava lõpliku aastase tasuta saastekvootide üldkoguse.
- 58 Seega sätestab vaidlustatud otsus, et liikmesriigid ja komisjon võtavad rakendusmeetmeid, mille tulemusena määravad liikmesriigid lõpliku aastase tasuta saastekvootide üldkoguse iga käitise jaoks, mille kuulumist asjaomasesse loetelusse komisjon ei ole tagasi lükanud. Järelikult ei ole vaidlustatud otsuse puhul tegemist üldkohaldatava aktiga, mis ei sisalda rakendusmeetmeid ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.
- 59 Selles osas tuleb esile tuua, et käesoleval juhul on asjakohatu küsimus, kas vaidlustatud otsus annab rakendusmeetmete eest vastutavatele ametiasutustele kaalutusõiguse või mitte. Nimelt vastab küll tõele, et kaalutusõiguse puudumine on üks kriteerium, mida peab kontrollima, et tuvastada, kas hageja otsese puutumuse tingimus on täidetud (vt Üldkohtu 23. septembri 2008. aasta määrus kohtuasjas T-195/07: Lafarge Cement vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika). Samas kujutab nõue, et õigusakt ei või sisaldada ELTL artikli 263 neljandas lõigus nimetatud rakendusmeetmeid, endast tingimust, mis erineb otsese puutumuse nõudest. Seega ei saa nõustuda Euroferi argumentidega, mille kohaselt ei sisalda vaidlustatud otsus rakendusmeetmeid kaalutusõiguse väidetava puudumise tõttu.
- 60 Vastupidi Euroferi väidetele ei sea selle sättega taotletav eesmärk kahtluse alla järeldust, et vaidlustatud otsus ei kujuta endast õigusakti, mis ei sisalda rakendusmeetmeid ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses. Nimelt vastab tõele, et asjaomase sätte eesmärk võimaldada füüsilistel ja juriidilistel isikutel esitada hagi selliste üldaktide peale, mis ei ole seadusandlikud aktid, mis puudutavad isikut otseselt ja mis ei sisalda rakendusmeetmeid, välistades nõnda olukorra, kus selline isik peaks kohtusse pääsemiseks toime panema õigusrikkumise. Seevastu ei ole Euroferi liikmete olukord siiski selline, mida nimetatud eesmärgiga silmas peetakse. Käesoleval juhul on Euroferi liikmetel põhimõtteliselt võimalik vaidlustatud otsuses ettenähtud siseriiklikud rakendusmeetmed vaidlustada ja selles kontekstis on neil, ilma et nad peaksid olema eelnevalt vaidlustatud otsust rikkunud, võimalik tugineda selle otsuse õigusvastasusele siseriiklikus kohtus, kes peab enne otsuse tegemist kohaldama ELTL artiklit 267.

- 61 Lõpuks, Euroferi argumentide osas, mille kohaselt võimalus esitada hagi üksnes liikmesriikide poolt kõigile asjaomastele käitistele eraldatava lõpliku aastase tasuta saastekvootide üldkoguse määramise peale, toob endaga kaasa ebakindlad tulemused, sest selleks ajaks ammendub nende saastekvootide üldkogus, mida eraldatakse tasuta, ja nii rikutakse tõhusa õiguskaitse põhimõtet, tuleb märkida, et esiteks ei ole tõendatud saastekvootide ammendumine ning teiseks ei saa nimetatud asjaolud muuta EL toimimise lepingu alusel esitatud tühistamishagi vastuvõetavuse tingimusi (vt selle kohta Euroopa Kohtu 17. veebruari 2009. aasta määrus kohtuasjas C-483/07 P: Galileo Lebensmittel vs. komisjon, EKL 2009, lk I-959, punkt 59).
- 62 Tulenevalt asjaolust, et vaidlustatud otsus kujutab endast üldkohaldatavat akti, mis sisaldab rakendusmeetmeid, ei ole Euroferi liikmete võimalikku otsest puutumust vaja hinnata.
- 63 Kõikidest esitatud kaalutlustest järeldeb, et Euroferil ei ole ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt kaebeõigust. Seega tuleb hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta, ilma et oleks vaja otsustada, kas kolmas vastuvõetamatuse vastuväide, et Euroferil puudub põhjendatud huvi, on põhjendatud.
- 64 Neil asjaoludel on vajadus lahendada Euroalliages'i menetlusse astumise taotlus ära langenud.

Kohtukulud

- 65 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud Euroferi kahjuks, tuleb kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetme kohaldamisega seotud kulud vastavalt komisjoni nõudele välja mõista Euroferilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (seitsmes koda)

määrab:

- 1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.**
- 2. Vajadus lahendada Euroalliages'i menetlusse astumise taotlus on ära langenud.**
- 3. Mõista kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetme kohaldamisega seotud kulud välja Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL-ilt.**

Kuulutatud 4. juunil 2012 Luxembourgis.

Kohtusekretär
E. Coulon

Koja esimees
A. Dittrich

Allkirjad